

UVIJEK LJUBAZNA I VEDRA... STUDENTSKA REFERADA

razgovarao: Željko Belobrjadić

Dva uvijek nasmijana lica ... Na tu ste sliku navikli pri svakom ulasku u studentsku referadu. U svakoj situaciji, u svakom trenutku gospode Ksenija Ivančić i Mirjana Kruhak uslužno vam stoje na raspolaganju. S obzirom da tijekom svog studiranja student ponajviše kontaktira upravo s osobama iz referade, komunikacija na toj vezi vrlo je značajna. Sudeći po rezultatima studentske ankete (čista petica), ali isto tako i slušajući hvalospjeve naših studenata, može se u najmanju ruku reći da su ljubazne gospode iz referade omiljene. To je bio više nego dobar razlog za upućivanje nekoliko pitanja gospodama Kseniji i Mirjani. A kakvi su bili odgovori? Skromni i iskreni, kakve su i one same...

Ekscentar: Svi vas znaju kao "tete iz referade", no recite nam nešto više o sebi.

Ksenija: Rođena sam u Iloku, gdje sam završila osnovnu školu i gimnaziju. Po završetku gimnazije preselila sam se u Zagreb, a 1979. zapošljavam se na Geodetskom fakultetu. Prvo sam radila kao ekonom, zatim kao daktilograf, a kao referent radim od 1992. godine. Inače, imam dvoje djece, sina od 18 i kćer od 14 godina.

Mirjana: Rođena sam u Bjelovaru, no ubrzo sam preselila u Zagreb, gdje završavam osnovnu školu i gimnaziju. Na fakultetu sam počela raditi 1995., i to odmah na mjestu referenta. Kao i Ksenija, imam sina i kćer, s tim da sin ima 11, a kćer 6 godina.

Ekscentar: Da li ste zadovoljni na ovom radnom mjestu, da li bi ga rado promjenili?

Ksenija: Osobno sam sretna na ovom radnom mjestu, uživam raditi s mladima. Mislim da na nekom drugom radnom mjestu, pogotovo gdje ne bi bilo toliko kontakta s ljudima, ne bi bila toliko zadovoljna.

Mirjana: Volim raditi s mlađim ljudima, to me pomlađuje, volim se s njima našaliti, uopće ta je atmosfera vrlo ugodna. Vrlo sam zadovoljna.

Ekscentar: Koji je vaš životni moto?

Mirjana: Moj životni moto: "biti strpljiv, naći snage i izvršiti svoj zadatak". U životu ne treba nagliti, jer se smirenošću lakše i bezbolnije dođe do cilja.

Ksenija: Volim pomagati ljudima, bilo djelom, bilo rjećima.

Ekscentar: Kako doživljavate studente, kakav je vaš uzajaman odnos?

Mirjana: Izvrstan. Studenti su odrasle i izgrađene osobe, naš se odnos zasniva na međusobnom poštovanju. Kao što sam rekla, atmosfera je vrlo ugodna, često sa studentima razgovaramo neformalno, a s tim dolazi i međusobno razumijevanje.

Ksenija: Kroz razgovor upoznamo naše studente, pa čak i izvan studija. Skupa se šalimo i proživiljavamo godine. Vrlo smo ponosne na studente.

Mirjana: Pogotovo sam ponosna na dan promocije, tada sam duboko ganuta jer sama promocija je divna, tada i ja osjećam ponos jer to je uspjeh naših studenata, s kojima smo proveli nekoliko lijepih godina.

Ksenija: Na svakoj promociji ujedno sam sretna i sjetna, jer to ujedno znači i odlazak studenta s kojim smo dijelili sve uspjehe tijekom studiranja. Stvarno kroz te godine zavolim studente kao svoju djecu, te osjećam kao da ih gubim.

Ekscentar: Kako uspijevate biti uvijek nasmijani, kod vas su uvijek otvorena i ona druga vrata?

Ksenija: Ja sam veseljak po naravi, rijetko kad sam ljuta, osim kad me netko stvarno naljuti, no to najčešće nisu studenti, jedino onda kad su malo zločesti. To što nema problema zaslužni su ponajviše studenti, lako je lijepo se ophoditi prema nekomu tko je isto takav prema tebi.

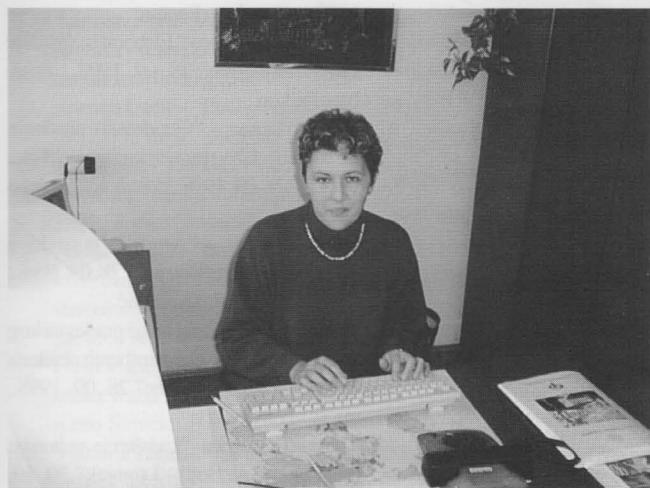

Mirjana: Potpuno se slažem, dodala bih samo onu domaću poslovicu "koliko daš, toliko i dobiješ".

Ekscentar: Ipak, unatoč svemu, da li vam je ponekad naporno?

Ksenija: Što se tiče samog posla, najveće opterećenje je pri upisima. Makar ovo nije fizički posao, dosta je veliko psihičko opterećenje. Često pitaju sa više strana i uglas, treba cijelo vrijeme biti koncentriran, neprestana je buka i žamor, treba čovjeku malo i tišine.

Mirjana: Nekako još i izdržim do kraja radnog vremena, ali kasnije je teško izdržati u istom ritmu, veliko je opterećenje kod kuće, kad trebaš konačno malo mira ukućani imaju svoje zahtjeve, jer imam i vlastitu djecu, kod kuće je rijetko ili nikada mirno i tih.

Ekscentar: Kakvo je vaše mišljenje o geodeziji i Geodetskom fakultetu?

Ksenija: Mislim da je Fakultet težak, no zanimanje je vrlo lijepo. Bio bi to dobar izbor za mojega osamnaestogodišnjeg sina, ali na moju žalost fakultet ga trenutno ne zanima.

Mirjana: Kad sam došla na Fakultet nisam znala niti šta je teodolit, a sada znam i tko je Macarol. To sam doznala iz stripa iz prvog broja "Ekscentra" (ha, ha, ha). U geodeziji se mjeri na kopnu i vodi. Bez vas građevinci i arhitekti ne mogu ništa započeti. Nazvala bих geodeziju zanimanjem za vječnost, jer mjerili su stari Egipčani pred tisuće godina, dok je ujedno i zanimanje budućnosti. Fakultet je težak, a imam primjedbu na opremljenost učionica. Barem bi trebalo nabaviti nove klupe i stolice. Sve bi učionice trebale izgledati kao 113., koja je lijepa.

Ekscentar: Možete li izdvojiti neki događaj na fakultetu koji vam je ostao u posebno lijepom sjećanju?

Ksenija: Ne bih posebno izdvojila, ali svaka promocija mi je lijepa i dojmljiva. Osim toga, baš dan kada sam saznala rezultate ove ankete bio mi je jedan od najljepših, jer tada sam dobila priznanje od meni najvažnijih: studenata.

Mirjana: Isto tako, bez pretjerivanja, bila sam jako sretna s rezultatima ove studentske ankete.

Ekscentar: Kako komentirate rezultate ankete?

Mirjana: Bila sam vrlo ponosna, a da smo dobile neke trojke ili dvojke, pitala bih se u čemu grijesimo.

Ksenija: Ja sam super zadovoljna, ako su studenti bili iskreni, a nadam se da jesu.

Ekscentar: Sada smo čuli gotovo sve što se tiče vas i fakulteta, no recite nam kako provodite svoje slobodno vrijeme. Imate li kakav hobi?

Ksenija: Moja velika ljubav je glazba. Aktivno pjevam u zboru, sviram syntesizer, harmoniku i tamburicu. Glazba mi mnogo znači i zbog druženja, kao izlaz iz svakodnevnice. Inače, u zboru pjeva i moj suprug, a pošto ima mnogo takvih bračnih parova, druženje se nastavlja i izvan zbora.

Mirjana: Ja baš nemam neki posebni hobi, volim ići u kino, rado čitam, bavim se rekreacijom.

Ksenija: Reći će ja: Mirjana vam najviše voli putovati, vidjela je piramide, vozila se vlakom po Europi. Voli i glazbu, samo je razlika što ona voli rock, a ja tamburicu. Evo ovih dana stalno priča o Santani, pita me za pjesme, npr. Black Magic Woman, a ja to baš ne slušam (ha, ha, ha).

Mirjana: Pa dobro, volim putovati, vozila sam se mjesec dana po Europi sve do Maroka, bila sam u Egiptu, Moskvi i Lenjingradu u Rusiji i drugdje. Nažalost, sve to dok sam bila mlađa, danas je teško putovati jer su prihodi mali, a izdaci za obitelj ogromni.

Ekscentar: Vaše mišljenje o Ekscentru?

Mirjana: Bila sam ugodno iznenađena kada sam ga vidjela, svida mi se iako stručnu stranu ne razumijem.

Ksenija: Časopis je izvrstan. Samo tako nastavite.

Ekscentar: I za kraj, kakvu bi poruku uputili studentima?

Ksenija: Da budu i dalje tako dobri, a oni koji nisu zablistali pri učenju da se malo poprave.

Mirjana: Budući da se danas teško upisati na fakultet, iskoristite tu priliku da ga završite. Žalosno je da netko ostane na pet-šest ispita i onda odustane. Želim da se mlađi ugledaju na starije kolege u pogledu ponašanja i učenja.

